

skal ikke igen komme ind paa at referere denne Sags senere Historie paa Rigsdagen, ej heller skal jeg komme ind paa en vidtløftig Argumentation af det, der nu foreslaas i den foreliggende Betænkning. Der er sagt saa meget om denne Sag, og Rigsdagstidenden indeholder snart et helt Arsenal af gode Argumenter for Nødvendigheden af en særlig Lov om Dyrebskyttelse her i Danmark. Denne Nødvendighed erkendes ogsaa af Udvalgets Medlemmer undtagen af eet. Der har blandt Udvalgets Medlemmer kun været Meningsforskell om, hvorvidt man skulde gaa med Hensyn til de Forholdsregler, som skulde tages af Lovgivningsmagten angaaende dette Forhold.

Hovedbestemmelserne i de Ændringsforslag, som er fremsatte til det foreliggende Lovforslag, drejer sig om Forbud mod Kupering, mod Kastration — eller rettere den Maade, hvorpaa Kastration skal foregaa —, mod Kapunering af Fjerkræ og om Regler vedrørende Slagtning. I saa Henseende har et Flertal samlet sig om Ændringsforslag Nr. 1, der adskiller sig fra Ændringsforslag Nr. 4 ved, at dette sidste Forslag ikke har medtaget Forbud mod Kapunering og heller ikke har Regler vedrørende Slagtning. Dette Mindretals Forslag indeholder heller ikke nogen Bestemmelse vedrørende Behandlingen af levende Fisk. Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) har, som det fremgaar af Betænkningen, i Udvalget accepteret Flertallets Forslag undtagen Forbud mod Kupering af Heste. Der er vel ikke Grund for mig til her at sige meget angaaende denne Side af Siden, jeg skal kun med Hensyn til Kupering af Heste nævne, at 321 Dyrlæger her i Landet i sin Tid i en samlet Udtalelse har erklæret Kupering for at være Dyrplageri, har opfordret enhver Dyrlæge til at nægte sin Medvirken til disse Operationer, undtagen naar en saadan Operation skal foretages paa Grund af Sygdom, og har anmodet om, at denne Sag maatte blive gjort til Genstand for Lovgivning. Det veterinære Sundhedsraad udtalte i 1910, at Raadet kan finde det rigtigt at udvirke Lovhjemmel til at forbyde denne Operation, undtagen i saadanne Tilfælde, hvor Sygdom, Misdannelser eller Uvaner maatte gøre det nødvendigt, men i saadanne Tilfælde bør den kun udføres af Dyrlæger.

Som ærede Medlemmer vil se, har Flertallet altsaa i denne Sag, for øvrigt ogsaa Mindretallet undtagen det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler), sluttet

sig til Forslaget om Forbud mod Kupering. Der har vi altsaa Dyrlæger og andre sagkyndige paa vor Side, og vi kan gaa ud fra, at der ikke vil vise sig nogen særlig Modstand imod en Gennemførelse af dette Forslag. Det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) indtager ogsaa et Mindretals Standpunkt — i øvrigt er han enig med Flertallet —, idet han mener, at det ikke er nødvendigt, at der tilkaldes en Dyrlæge ved Udtrækning af Mælketænder hos Heste, og han har i saa Henseende stillet et Underændringsforslag. Flertallet mener imidlertid, at naar Fjernelse af Mælketænder skal forbydes, undtagen naar Sygdom kræver det, er det nødvendigt, at der kommer en Dyrlæge til Stede, da der ellers intet vil kunne kontrolleres i saa Henseende.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Forbud mod Kapunering skal jeg kun sige, at Kapunering er bekendt som en højst pinefuld Operation for Fjerkræet, der heller ikke er nødvendig for at tilvejebringe gode Individuer til Slagtning, og Bestemmelsen angaaende Behandlingen af levende Fisk er efter Flertallets Mening en god Bestemmelse, der bør staa i Lovforslaget. Selv om man kan sige, at dette er at gaa noget i Detailler, er det alligevel et Forhold, som er ret almindeligt, og som bør nævnes i denne Lov. Forslaget gaar ud paa, at levende Fisk ikke maa transporteres „ved Hjælp af Stænger, Vidier, Kroge eller Snore, anbragte gennem Gællerne Kæberne eller lignende. Ved Vejning af levende Fisk maa den til Vægtredskabet hørende Krog ikke stikkes gennem nogen Del af Dyret“. Jeg tror, at man kan sige, at det er en højst nødvendig Bestemmelse at indføre, fordi det her omtalte Forhold finder Sted i høj Grad.

Bestemmelsen vedrørende Slagtningen, som omhandles i Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1, er ikke saa vidtgaende, som vi kunde ønske den, men ved Vedtagelsen af dette Ændringsforslag opnaas dog Gennemførelsen af nogle fundamentale Regler for Slagtning, som vi formentlig trænger til her i Landet. Maa jeg blot tilføje, at Hovedbestemmelsen i disse Regler har vi taget efter den Anvisning, som er givet i en Erklæring fra Bestyrelsen for de samvirkende danske Landboforeninger, og som er tilsendt Udvalget.

Fremdeles skal jeg anbefale Flertallets Ændringsforslag under Nr. 6 om Forbud mod Indførsel af Fuglehamme, Fjer og Fuglekroppe under Hensyn til de Undtagelser, som Ministeren til enhver Tid bør